

ערב שבת פרשת מקץ - ליל "זאת חנוכה" - ג' טבת תשפ"ד

Reflection Points and Inflection Points:

When Do We Realize that We Have a Greater Destiny? The Case of Yosef

Torah-in-Motion, 8th Night of Chanukah, December 14, 2023

with Rabbi Benjamin J. Samuels, PhD

I. Pirsumei Nisa

1. TB Shabbat21b-22a

אָמַר רַב כְּהָנָא, דְּרַשׁ רַב נַתָּן בַּר מַנְיֻמִּי
מִשְׁמֵיהֶּ דְּרַבֵּי תַנְחֻם:

נֵר שֶׁל חֲנוּכָה שֶׁהֵנִיחָה לְמַעַלָּה מֵעֶשְׂרִים
אַמָּה – פְּסוּלָה, כְּסוּכָה וְכַמְבּוּי. וְאָמַר רַב
כְּהָנָא, דְּרַשׁ רַב נַתָּן בַּר מַנְיֻמִּי מִשְׁמֵיהֶּ דְּרַב
תַנְחֻם, מֵאֵי דְכָתִיב: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם".
מִמִּשְׁמַע שְׁנַאֲמַר: "וְהַבּוֹר רַק" אֵינִי יוֹדֵעַ שְׂאֵין
בּוֹ מַיִם? אֵלָּא מָה תַלְמוּד לּוֹמֵר: "אֵין בּוֹ
מַיִם" – מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעֶקְרָבִים
יֵשׁ בּוֹ.

With regard to the essence of the matter Rav Kahana said that Rav Natan bar Manyumi taught in the name of Rabbi Tanḥum:

A Hanukkah lamp that one placed above twenty cubits^h is invalid, just as a *sukka* whose roofing is more than twenty cubits high, and just as an alleyway whose beam, its symbolic fourth partition in order to place an *eiruv*, is more than twenty cubits high, are invalid. The reason is the same in all three cases: People do not usually raise their heads and see objects at a height above twenty cubits. As there is a requirement to see all of these, they are deemed invalid when placed above that height. And the Gemara cites another statement that Rav Kahana said that Rav Natan bar Manyumi taught in the name of Rav Tanḥum: What is the meaning of the verse that is written with regard to Joseph: "And they took him, and cast him into the pit; and the pit was empty, there was no water in it" (Genesis 37:24)? By inference from that which is stated: And the pit was empty, don't I know that there was no water in it? Rather, why does the verse say: There was no water in it? The verse comes to emphasize and teach that there was no water in it, but there were snakes and scorpions in it.

2. משך חכמה בראשית ל"ז:כ"ד

והבור רק אין בו מים – הרואה מקום שנעשה לו נס מברך ברוך שעשה לי נס במקום הזה. הפירוש כדברי אבודרהם דוקא שיצא מדרך הטבע. והא דמברך על נר חנוכה משום שנעשה נס בפך השמן שזה נגד הטבע. והנה עיקר הנס היה לנצחון מלכות אנטונינוס וישראל קבלו מלוכה מאתים שנה ולזכרון צריך להאיר נרות. ולזה סגי בחזותא בעלמא. אך להורות על נס פך השמן צריך דוקא דיהא שלטא ביה עינא תוך עשרים אמה ורמז לזה שהיה מאיר מתוך ההיכל ופתחו של היכל גבוה כ' אמה.

והנה ביוסף אמר ר' תנחומא במדרש שבשעה ששב יוסף מקבורת אביו שהציף בבור ולשם שמים נתכוין לברך ברוך שעשה לי נס במקום הזה. ועיקר הנס הוא מה שהעלוהו מהבור ובסבות השגחה נעשה לשר על כל מצרים, אך הברכה צריך לברך על דבר יוצא חוץ מהטבע, וזה שאמר ר' תנחום שבת כ"ב אבל נחשים ועקרבים יש בו והיה נס יוצא מטבע העולם. ולזה בירך ברוך שעשה לי נס, לכן נסמכו שני מאמרי ר' תנחום הוא ר' תנחומא דבמדרש כידוע להורות שבחנוכה וביוסף הנס היה הסבות מההשגחה נצחון ומלוכה רק שהברכה היה כאן על הבור שלא הזיקוהו נחשים וכאן על פך השמן. ויעוין ילקוט שמואל כ"ג סלע המחלקות שכשהיו באים דוד ואנשיו אותן ששה מאות ודוד היו מסתכלים ומברכים ברוך שעשה לי נס כו' צ"ל דסבר כמו דאמר קודם שמלאך בא מן השמים לכן היה חוץ מהטבע והיו מברכים. ומה שלא היו מברכים השאר על נס של דוד כמו שצריך לברך על אדם מסויים משום שרודפו היה שאול והוא ג"כ אדם מסויים ודו"ק בכ"ז

3. Bereishit Rabbah 100:8

וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִצְרַיִם וְגו' (בראשית נ, יד), רַבִּי לִוִּי וְרַבִּי יִצְחָק, [רבי לוי] אָמַר שֶׁלֹּא זָמַן לְסַעוּדָה, אָמַר רַבִּי תַנְחוּמָא הוּא לֹא נִתְפָּוּ אֶלָּא לְשֵׁם שְׁמַיִם, אָמַר, לְשַׁעֲבַר אֲבָא מוֹשִׁיב לִי לְמַעְלָה מִיהוּדָה שֶׁהוּא מְלֻךְ וְלְמַעְלָה מִרְאוּבֵן שֶׁהוּא בְּכוֹר, וְעַכְשָׁיו אֵינוֹ בְּדִין שֶׁאֲשַׁב לְמַעְלָה מֵהוּ, וְהוּן לֹא אָמְרוּ כֵן אֶלָּא (בראשית נ, טו): לֹו יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף. רַבִּי יִצְחָק אָמַר הֲלָךְ וְהִצִּיץ בְּאוֹתוֹ הַבּוֹר. אָמַר רַבִּי תַנְחוּמָא הוּא לֹא נִתְפָּוּ אֶלָּא לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְהֵם לֹא אָמְרוּ כֵן אֶלָּא לֹו יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף.

“Joseph returned to Egypt, he, and his brothers, and everyone who went up with him to bury his father, after he buried his father. Joseph's brothers saw that their father had died, and they said: Perhaps Joseph will hate us, and will repay us for all the evil that we did to him” (Genesis 50:14-15).

“Joseph returned to Egypt...” Rabbi Levi and Rabbi Yitzhak, said: It is because he did not invite them to the meal. Rabbi Tanhuma said: His intention was only for the sake of Heaven. He said: ‘In the past, father would seat me above Judah, who is king, and above Reuben, who is firstborn. Now, it is improper for me to sit above them.’ But that is not what they said, but rather: “Perhaps Joseph will hate us.”

Rabbi Yitzhak said: He went and peered into that pit. Rabbi Tanhuma said: His intention was only for the sake of Heaven. But that is not what they said, but rather: “Perhaps Joseph will hate us.”

4. מדרש תנחומא פ' ויחי ס' י"ז

וַיֵּרָאוּ אַחֵי יוֹסֵף כִּי מֵת אָבִיהֶם. וּמָה רָאוּ עֵתָה שֶׁפָּחְדוּ. אֶלָּא בַּעַת שֶׁחֲזְרוּ מִקְבוּרַת אָבִיהֶם רָאוּ שֶׁהֲלָךְ יוֹסֵף לְבָרֵךְ עַל אוֹתוֹ הַבּוֹר שֶׁהִשְׁלִיכוּהוּ אֹחָיו בְּתוֹכוֹ, וּבָרֵךְ עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁחָיַב אָדָם לְבָרֵךְ עַל מְקוֹם שֶׁנַּעֲשָׂה לוֹ נֶס, בְּרוּךְ הַמְּקוֹם שֶׁעָשָׂה לִי נֶס בְּמְקוֹם הַזֶּה. וְכִינּוּן שֶׁרָאוּ כָּךְ, אָמְרוּ, עַכְשָׁו מֵת אָבִינוּ, לֹו יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהֵשֵׁב יָשִׁיב לָנוּ אֶת כָּל הַרְעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ. וַיִּצְווּ אֵל יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ צוּה וְגו', כִּה תֵאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנָא וְגו'. חֲפָשְׁנוּ וְלֹא מְצָאנוּ שְׁצִנָּה יַעֲקֹב דְּבָר זֶה. אֶלָּא בּוֹא וְרֵאה כְּמָה גְדוֹל כַּח הַשְּׁלוֹם, שֶׁכָּתַב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹרָתוֹ עַל כַּח הַשְּׁלוֹם אֵלּוּ הַדְּבָרִים.

4. Midrash Rabbi Tanchuma, Parshat Vayechi, 17 And when Joseph's brethren saw that their father was dead, etc. (Gen. 50:15). What did they see that frightened them? As they were returning from the burial of their father, they saw their brother go to the pit into which they had hurled him, in order to bless it. He blessed the pit with the benediction “Blessed be the place where He performed a miracle for me,” just as any person is required to pronounce a blessing at the place where a miracle had been performed in his behalf. When they beheld this they cried out: Now that our father is dead, Joseph will hate us and will fully requite us for all the evil which we did unto him. And they sent a message unto Joseph, saying: Thy father did command ... “So shall ye say unto Joseph: Forgive” (Gen. 50:15–16). We have searched the entire Scripture and are unable to find any place where Jacob uttered this remark. This statement is introduced to teach us the importance of peace. The Holy One, blessed be He, wrote these words in the Torah for the sake of peace alone.

II. When Did Yosef Realize that He Had a Greater Destiny? Terminus ad quem

1. בראשית פ' ויגש מ"ה א:

- (א) וְלֹא יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצָבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעַלְי וְלֹא־עָמַד אִישׁ אֹתוֹ בְּהִתְנַדַּע יוֹסֵף אֶל־אָחָיו:
- (ב) וַיִּתֵּן אֹתִיקְלוֹ בְּבִכְי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע בֵּית פְּרָעָה:
- (ג) וַיֵּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד אֲבִי חַי וְלֹא־יָכַל אָחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפְּנָיו:
- (ד) וַיֵּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו גְּשׁוּ־נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֵּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרַיִם:
- (ה) וַעֲתָה אֵל־תַּעֲצְבוּ וְאֵל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מְכַרְתֶּם אֹתִי הַנְּהָ כִּי לְמַחֲלָה שָׁלַחֵנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם:
- (ו) כִּי־זֶה שְׁנַתִּים הָרַעַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵירָחֵישׁ וְקָצִיר:
- (ז) וַיִּשְׁלַחֵנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם לְשׁוּם לְכֶם שְׂאֵרֵית בְּאָרֶץ וְלִהְיֹוֹת לְכֶם לְפָלִיטָה גְדֹלָה:

(ח) ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישמיני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים:

1. Bereshit 45:1

(1) Yosef could not control himself before all who were standing before him, and he called, "Remove everyone from before me." So, no one was standing with him when Yosef made himself known to his brothers. (2) **He let forth his voice in weeping**, and the Egyptians heard and Paroh's house heard. (3) Yosef said to his brothers, "I am Yosef. Is my father still alive?" But his brothers could not answer him because they were terrified of him. (4) Yosef said to his brothers, "Please, approach me." They approached, and he said, "I am Yosef your brother whom you sold to Egypt. (5) Now, do not be pained, and do not be angry with yourselves that you sold me here, for God sent me before you to be a source of sustenance. (6) For it is two years that the famine is in the land, and there are another five years in which there will be no plowing and harvesting. (7) **God sent me before you to make for you a remnant in the land, and to preserve life for you, that there be many survivors. (8) And now, it was not you who sent me here, but God; He set me as father to Paroh and master of all his house, and ruler throughout all of the land of Egypt.**

2. בראשית נ': י"ד

(יד) וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העללים אתו לקבר את אביו אחריו קברו את אביו :
(טו) ויראו אחיו יוסף כירמת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו :
(טז) ויצו אליו יוסף לאמר אביד צוה לפני מותו לאמר :
(יז) כהתאמרו ליוסף אנה שא לא פשע אחיד וחסאתם כירעה גמלוד ועתה שא לא לפשע עבדי אלהי אביד **ויבד יוסף בדברם אליו:**
(יח) ויכלו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים :
(יט) ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני :
(כ) ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה פיום הנה להחית עם רב :
(כא) { שבעי } ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם :

2. Bereshit 50:14

(14) After he buried his father, Yosef returned to Egypt, he and his brothers and all who went up with him to bury his father. (15) Yosef's brothers saw that their father had died and said, "If Yosef harbors hatred against us, he will surely pay us back for all the evil that we dealt him." (16) They commanded to tell Yosef, saying, "Your father commanded before his death, saying, (17) 'Thus should you say to Yosef: 'I beseech you; please, forgive the crime of your brothers and their sin for they have dealt badly with you.' And now, please, forgive the crime of the servants of your father's God." **Yosef wept when they spoke to him.** (18) His brothers also went and fell before him, saying, "Here, we are your slaves." (19) Yosef said to them, "Do not fear. Am I in place of God? (20) Though you meant it as evil against me, God meant it for good, in order to do – as is clear today – to keep many people alive. (21) And now, do not fear; I will provide for you and your little ones. He comforted them and spoke to their hearts.

III. When Did Yosef Realize that He Had a Greater Destiny?

Terminus ad quo

1. בראשית ל': כ"ב

(כב) ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה :
(כג) ונתהר ונתלד בן ותאמר אסף אלהים את הרפתי :
(כד) ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף הנה לי בן אחר :
(כה) ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבו **שלחני** ואלכה אל מקומי ולא רצי :

1. Bereshit 30:22

(22) God remembered Rachel and God listened to her, and He opened her womb. (23) She conceived and bore a son and she said, "God has gathered my shame." (24) She named him Yosef, saying, "May Hashem add to me another son." (25) When Rachel bore Yosef, Yaakov said to Lavan, "**Send me forth** and let me go to **my place and my land**."

בראשית י"ב: א' פ' לך לך ויאמר י"י אל אברם לך לך **מארצך וממולדתך** ומבית אביך אל הארץ אשר ארצך
בראשית כ"ד: ד' פ' חיי שרה כי אל **ארצי ואל מולדתי** תלך ולקחת אשה לבני ליצחק
בראשית ל"ב: י' פ' וישלח יאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יי האמר אלי שוב **לארצך ולמולדתך**
ואיטיבה עמך

2. רשב"ם בראשית ל' כ"ה שלחני – כי עתה כשנולד יוסף נשלמו שבע שנים אחרות (בראשית כ"ז, ל"א) של רחל

2. Rashbam Bereshit 30:25 Shallecheni GIVE ME LEAVE TO GO BACK: For now that Joseph was born, the service of "another seven years" (Gen. 24.27) for Rachel was completed.

3. ר' דוד צבי הופמן בראשית ל' כ"ה (כה) ויהי כאשר וגו' – הולדת יוסף על ידי האשה האהובה **נראית בעיני יעקב כסימן מיוחד לחסדו ית'**, ועל כן הוא מאמין שיוכל להעז עתה לחזור למולדתו

4. רש"י בראשית ל' כ"ה כאשר ילדה רחל את יוסף – משנולד שטנו של עשו, שנאמר: בית יעקב אש ובית יוסף להבה (עבדיה א' י"ח), אש בלא להבה אינו שולט למרחוק, משנולד יוסף בטח ורצה לשוב

4. Rashi Bereishit 30:25 WHEN RACHEL HAD BORN JOSEPH – after the birth of him who was to become Esau's adversary (Bereshit Rabbah 73:7) – as it is said (Obadiah 1:18) "And the house of Jacob shall be a fire, and the house of Joseph a flame and the house of Esau for stubble". Fire (Jacob) that has no flame (Joseph) has no effect at a distance. Therefore, when Joseph was born Jacob put his trust in the Holy One, blessed be He, and wished to return home (Obadiah 1:18).

5. מדרש רבה בראשית ל' כ"ה ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף – כיון שנולד יוסף נולד שטנו של עשו, שנאמר (בראשית ל' כ"ה): ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי, דאמר רבי פינחס בשם רבי שמואל בר נחמן מסורת היא שאין עשו נופל אלא ביד בניה של רחל, הדין הוא דכתיב (ירמיהו מ"ט כ'): אם לוא יסחבום צעירי הצאן, ולמה הוא קורא אותן צעירי הצאן, שהם צעירים שבשבטים

IV. Call Narratives

A. Avraham

1. בראשית י"ב: א'

ויאמר ה' אל אברם לך לך **מארצך וממולדתך** ומבית אביך אל הארץ אשר ארצך:
(ב) וְאֶעֱשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדַּלְךָ וְשָׂמְךָ וְהָיָה בְרָכָה:
(ג) וְאֶבְרַכְךָ מִבְּרַכְיָךְ וּמִסְקֶלְךָ אֶאֱרַךְ וְנִבְרַכְוּ בְּךָ כָּל מְשֻׁפְחוֹת הָאֲדָמָה:
(ד) וְיִלְדָּךְ אֶבְרָם כִּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי ה' וְיִלְדָּךְ אֹתוֹ לוֹט וְאֶבְרָם בְּרַחֲמֵשׁ שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן:

1. Bereshit 12:1

(1) Hashem said to Avram, "**Go forth from your land, and from your native land**, and from your father's house, to the land that I will show you. (2) I will make you into a great nation, and I will bless you and make your name great, and you shall be a blessing. (3) And I will bless those who bless you, and one who curses you I will curse, and all the families of the land will be blessed through you." (4) Avram went as Hashem had spoken to him and Lot went with him, **and Avram was seventy-five years old when he left Charan.**

2. רמב"ם עבודה זרה וחוקות הגוים א':

(ג) **כיון שנגמל איתן זה**, התחיל לשוטט בדעתו והוא קטן, ולחשב ביום ובלילה, והיה תמה, היאך אפשר שיהיה הגלגל הזה נוהג תמיד ולא יהיה לו מנהיג, ומי יסבב אותו, לפי שאי אפשר שיסבב את עצמו. ולא היה לו לא מלמד ולא מודיע דבר, אלא מושקע באור כשדים בין עובדי עבודה זרה הטיפשים ואביו ואמו וכל העם עובדים עבודה זרה, והוא היה עובד עמהן, וליבו משוטט ומבין, עד שהשיג דרך האמת והבין קו הצדק מדעתו הנכונה, וידע שיש שם אלוה אחד, והוא מנהיג הגלגל, והוא ברא הכל, ואין בכל הנמצא אלוה חוץ ממנו וידע שכל העם טועים, ודבר שגרם להם לטעות זה שעובדים את הכוכבים ואת הצורות, עד שאבד האמת מדעתם. **ובן ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו**

2. Rambam Avodah Zarah 1:3 After this mighty man was weaned, he began to explore and think. Though he was a child, he began to think [incessantly] throughout the day and night, wondering: How is it possible for the sphere to continue to revolve without having anyone controlling it? Who is causing it to revolve? Surely, it does not cause itself to revolve. He had no teacher, nor was there anyone to inform him. Rather, he was mired in Ur Kasdim among the foolish idolaters. His father, mother, and all the people [around him] were idol worshipers, and he would worship with them. [However,] his heart was exploring and [gaining] understanding. Ultimately, he appreciated the way of truth and understood the path of righteousness through his accurate comprehension. He realized that there was one God who controlled the sphere, that He created everything, and that there is no other God among all the other entities. He knew that the entire world was making a mistake. What caused them to err was their service of the stars and images, which made them lose awareness of the truth. **Abraham was forty years old when he became aware of his Creator.**

B. Shimshon

1. שופטים י"ג:א (א) ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתגם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: (ב) ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנחם ואשתו עקרה ולא ילדה: (ג) וירא מלאך יהוה אלהאשה ויאמר אליה הנהנא אתעקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: (ד) ועתה השמרי נא ואלתשתי יין ושכר ואלתאכלי פלטימא: (ה) כלי הנד הרה וילדת בן ומורה לאיעלה עלראשו כינזיר אלהים יהיה הנער מרהבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים:

1. Shofetim 13:1

(1) The Children of Israel again did that which was evil in the sight of Hashem; and Hashem delivered them into the hand of the Philistines forty years. (2) There was a certain man of Zorah, of the family of the Danites, whose name was Manoah; and his wife was barren and didn't bear. (3) The angel of Hashem appeared to the woman, and said to her, "See now, you are barren, and haven't born; but you shall conceive, and bear a son. (4) Now therefore please beware and drink no wine or strong drink, and don't eat any unclean thing. (5) For, behold, you shall conceive, and bear a son; and no razor shall come on his head, for the child shall be a Nazirite to God from the womb. **And he shall begin to save Israel from the hand of the Philistines.**"

C. Yirmiyahu haNavi

1. ירמיהו א' (א) דברי ירמיהו ברחלקיהו מרחקהנים אשר בענתות בארץ בנימן: (ב) אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בראמון מלך יהודה בשלשעשרה שנה למלכו: (ה) בטרם [אצרך] [אצורך] בבטן ידעתיד ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: (ו) ואמר אהיה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כינער אנכי:

- (ז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲלִיתָאמֶר נַעַר אֲנֹכִי כִי עַל־כִּלְאִשְׁרָא אֲשַׁלַּחַךְ תִּלְדָּךְ וְאֵת כָּל־אֲשֵׁר אֶצְוֶךָ תִּדְבֹר :
- (ח) אֲלִיתָרָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־אִתְּךָ אֲנִי לְהַצִּילָךְ נָאִם־יְהוָה :
- (ט) וַיִּשְׁלַח ה' אֶת־יָדוֹ וַיַּגֵּעַ עַל־פִּי וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי הִנֵּה נִתְּנִי דְבָרִי בְּפִיךָ :

1. Yirmeyahu 1:1 (1) The words of Jeremiah the son of Hilkiah, of the priests who were in Anathoth in the land of Benjamin, (2) to whom the word of Hashem came in the days of Josiah the son of Amon, king of Judah, in the thirteenth year of his reign. (3) It came also in the days of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, to the end of the eleventh year of Zedekiah, the son of Josiah, king of Judah, to the carrying away of Jerusalem captive in the fifth month. (4) Now the word of Hashem came to me, saying, (5) **"Before I formed you in the belly I knew you, and before you came forth out of the womb I sanctified you; I have appointed you a prophet to the nations."** (6) Then I said, "Ah, Lord Hashem! Behold, I don't know how to speak; for I am a child." (7) But Hashem said to me, "Don't say, 'I am a child'; **for to whomever I shall send you, you shall go,** and whatever I shall command you, you shall speak. (8) Don't be afraid because of them; for I am with you to deliver you," says Hashem. (9) Then Hashem put forth His hand, and touched my mouth; and Hashem said to me, "Behold, I have put My words in your mouth.

2. אברבנאל ירמיהו א':

וסיפר הכתוב שירמיהו השיב על דברי השם אהה השם אלהים הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי, והרב המורה נמשך לדעתו שהנבואה לא תחול כי אם על המוכנים אליה בחכמה ובמדות ובטבע היצירה חשב שא"א שתמצא בנערים וכתב שהנער האמור בכאן אינו מעט השנים אבל שהוא כמו הנער הנאמר בבנימין שלחה הנער אתי (בראשית מג, ח) והנער יעל עם אחיו (שם מד, ג), וכמו הנער הנאמר ביוסף ושם אתנו נער עברי (שם מא, יב) והיו כל אחד מהם מבן שלושים שנה, והנער הנאמר ביהושע ומשרתו יהושע בן נון נער (שמות לג, יא) והוא היה בן מ' שנה כמו שהביאו בפרק ל"ב ח"ב, וחוף מכבוד חכמתו אין הדבר כן ואין הנדון דומה לראיה כי הנער הנאמר בבנימין היה מיחסו אל אביו ואל אחיו להיותו הקטן שבהם והנער הנזכר ביוסף ויהושע ענינו משרת וכמו שכתב הר"ר רבי אברהם אבן עזרא, ולא נכריח אנחנו שהיה ירמיהו נער קטן בשנים מכח שם נער בלבד כמו שחשב הרב אלא מכח אומרו הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי ואם הוא היה בן שלשים או ארבעים שנה איך לא ידע לדבר אלא שזה מורה שהיה בעצם ואמת מעט השנים ולא תמצא בלשון הזה בבנימין ולא ביוסף ולא ביהושע, וכדי להרחיק מחשבות הרב ותואניו הקדים הכתוב לבאר שירמיהו התחיל לנבואות בימי יאשיהו שלשה עשר שנה למלכו ופסוק מלא הוא שנבא ארבעים שנה כמו שזכרתי ואחר החרבן הלך למצרים ועמד שם שנים רבות מבלי נבואה עד יום מותו כדברי הרב, וחכמי היוונים מעידים שדבר עמו אפלטון במצרים, ולפי זה מהתחלת נבואתו עד מותו עברו יותר מחמשים שנה והוא המוכיח שכאשר התחיל בנבואה לא היה אלא בכמות י"ב שנה או ט"ו שנה, וכבר ייעד עוד על אמתת זה מה שמצאנו ששני רבות אחרי היותו נביא אמר לו השם לא תקח לך אשה ולא תוליד בנים במקום הזה יורה שעדיין לא היה נשוי אשה וכל זה מוכיח שהיה נער מעט שנים כמו שאמר ואיך יכחיש הרב מציאות הנבואה בנערות והלא שמואל הרואה נער היה ורך בשנים בהנבאו וספורו יורה עליו אלא שדעת הרב המורה בהכנות הנבואה אינו מוכרח לא בכללו ולא בחלקו.

D. Shemuel haNavi

1. שמואל א ג': (א) והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודברי יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ:
- (ב) ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות:
- (ג) ונר אלהים טרם יבנה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים:
- (ד) ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני:
- (ה) ויִרְץ אֶל־עַלִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי כִּי־קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא־קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב וַיִּלְךָ וַיִּשְׁכַּב:
- (ו) וַיִּסֹּף יְהוָה קְרָא עוֹד שְׁמוּאֵל וַיִּקָּם שְׁמוּאֵל וַיִּלְךָ אֶל־עַלִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי כִּי־קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא־קָרָאתִי בְּנֵי שׁוּב שָׁכַב:
- (ז) ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דברי יהוה:
- (ח) וַיִּסֹּף יְהוָה קְרָא־שְׁמוּאֵל בְּשִׁלִּישֵׁת וַיִּקָּם וַיִּלְךָ אֶל־עַלִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי כִּי־קָרָאתָ לִי וַיִּבֶן עַלִי כִּי־יְהוָה קְרָא לַנְּעַר:
- (ט) וַיֹּאמֶר עַלִי לְשְׁמוּאֵל לֵךְ | שָׁכַב וְהָיָה אִם־יִקְרָא אֵלַיךָ וְאִמְרַתְּ דְבַר יְהוָה כִּי שָׁמַע עֲבָדְךָ וַיִּלְךָ שְׁמוּאֵל וַיִּשְׁכַּב בְּמִקְוָמוֹ:
- (י) וַיִּבֶא יְהוָה וַיִּתְיַצֵּב וַיִּקְרָא כַּפֶּעַם־כַּפֶּעַם שְׁמוּאֵל | שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דְּבַר כִּי שָׁמַע עֲבָדְךָ:

1. Shemuel I 3:1 (1) **And the child Samuel served Hashem before Eli.** And the word of Hashem was precious in those days; visions were not frequent. (2) And it came to pass at that time, when Eli had laid down in his place, — now his eyes had begun to grow dim, that he could not see — (3) and the lamp of God had not yet gone out, and Samuel had laid down to sleep in the temple of Hashem where the ark of God was, (4) that Hashem called to Samuel. He said, "Here I am." (5) And he ran to Eli and said, "Here I am; for you called me." And he said, "I did not call; lie down again." And he went and lay down. (6) And Hashem called yet again, "Samuel". And Samuel arose and went to Eli and said, "Here I am; for you called me." And he answered, "I did not call, my son; lie down again." (7) Now Samuel did not yet know Hashem; neither was the word of Hashem yet revealed to him. (8) And Hashem called Samuel again a third time. And he arose and went to Eli, and said, "Here I am; for you called me." And Eli perceived that Hashem was calling the child. (9) Therefore Eli said to Samuel, "Go, lie down; and it shall be, if you are called, that you shall say, 'Speak, Lord; for Your servant hears.'" So Samuel went and lay down in his place. (10) And Hashem came, and stood, and called as at other times, "Samuel, Samuel." Then Samuel said, "Speak; for Your servant hears."

D. Yoshiyahu (Josiah) haMelekh

1. דברי הימים ב ל"ד:א

(א) **בְּרִשְׁמוֹנָה שָׁנִים יֵאָשְׁרֶהוּ בְּמַלְכוֹ וְשָׁלְשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם:**
 (ב) **וַיַּעַשׂ הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדַרְכֵי דָוִד אָבִיו וְלֹא סָר יָמִין וּשְׂמֹאל:**
 (ג) **וּבְשִׁמוֹנָה שָׁנִים לְמַלְכוֹ וְהוּא עוֹדֵנוּ נָעַר הֵחָל לְדָרוֹשׁ לֵאלֹהֵי דָוִד אָבִיו וּבְשָׁתַיִם עָשְׂרָה שָׁנָה הִחֵל לְטַהֵר אֶת־**
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם מִרְהַבְמוֹת וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים וְהַמַּסְכּוֹת:
 (ד) **וַיִּנְתְּצוּ לִפְנָיו אֶת מִזְבְּחוֹת הַבַּעַלִים וְהַחֲמֻנִים אֲשֶׁר־לְמַעַלְהָ מַעַלְיהֶם גִּדְעוּ וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים וְהַמַּסְכּוֹת שִׁבְרָ וְהָדָק וַיִּזְרַק עַל־פְּנֵי הַקְּבָרִים הַיְבֻחִים לָהֶם:**

1. Divrei HaYamim II 34:1

(1) **Josiah was eight years old when he began to reign;** and he reigned thirty-one years in Jerusalem. (2) And he did that which was right in the eyes of Hashem, and walked in the ways of David his father, and did not turn aside to the right or to the left. (3) **For in the eighth year of his reign, while he was yet young, he began to seek after the God of David his father;** and in the twelfth year he began to purge Judah and Jerusalem from the high places, and the Asherim, and the graven images, and the molten images.

E. Daniel

1. דניאל א' א: (א) **בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹת יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה בָּא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַם וַיִּצַר עָלֶיהָ:**
 (ב) **וַיִּתֵּן אֲדֹנָי בְּיָדוֹ אֶת־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּמִקְצַת כְּלֵי בַיִת־הָאֱלֹהִים וַיְבִיאֵם אַרְיָ־שָׁנָר בַּיִת אֱלֹהֵיו וְאֶת־הַכְּלָיִם הַבָּיָא בַּיִת אוֹצַר אֱלֹהָיו:**
 (ג) **וַיִּנְאֶמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַשְׁפְּנֹז רַב סְרִיסָיו לְהַבִּיא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וּמִרְהַפְרֵתָמִים:**
 (ד) **וַיִּלְדִים אֲשֶׁר אֵין־בָּהֶם כְּלִמְאוֹם וְטוֹבֵי מְרָאָה וּמִשְׁפָּלִים בְּכָל־חֻכְמָה וַיִּדְעֵי דַעַת וּמִבִּינֵי מַדְעָ וְאֲשֶׁר לָח בָּהֶם לַעֲמֹד בְּהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וּלְלַמְדֵם סֵפֶר וּלְשׁוֹן כְּשָׂדִים:**
 (ה) **וַיִּמְן לָהֶם הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ מִפְּתֵי־בַג הַמֶּלֶךְ וַיִּמְיִן מִשְׁתֵּיו וַיִּגְדְּלֵם שָׁנִים שְׁלוֹשׁ וּמִקְצַתָם יַעֲמִדוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:**
 (ו) **וַיְהִי בָהֶם מִבְּנֵי יְהוּדָה דְּנִיָּאל חֲנַנְיָה מִישָׂאֵל וְעִזְרָיָה:**

1. Daniel 1:(1) In the third year of the reign of Jehoiakim king of Judah Nebuchadnezzar king of Babylon came to Jerusalem, and besieged it.(2) And Adonai gave Jehoiakim king of Judah into his hand, with part of the vessels of the house of God; and he carried them into the land of Shinar to the house of his god,

and he brought the vessels into the treasure-house of his god.(3) And the king spoke to Ashpenaz his chief officer, **that he should bring from the children of Israel, and from the royal seed, and from the nobles,(4) youths in whom there was no blemish, who were fair to look upon, and skilled in all wisdom, and skilled in knowledge, and discerning in thought, and such as had ability to stand in the king's palace; and that he should teach them book learning and the language of the Chaldeans.**(5) And the king appointed for them a daily portion of the king's food, and of the wine which he drank, that they should be raised for three years; that at their end, they might stand before the king.(6) **Now there were among them from the children of Judah: Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah.**

F. Esther haMalkah

1. אסתר ב' ח: ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל-שישון הבירה אליגד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אליגד הגי שמר הנשים:

1. Esther 2:8 When the king's word and his law were heard, and when many young women were gathered to Shushan the castle, to the charge of Hegai, Esther was taken to the king's house, to the charge of Hegai, keeper of the woman.

2. אסתר ד' י"ג

וילמר מרדכי להשיב אל-אסתר אל-תדמי בנפשך להמלט בית המלך מפלה יהודים: (יד) כי אם-חרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית-אביך תאבדו ומי יודע **אסלעת כזאת הגעת למלכות:** (טו) ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי: (טז) לך כנוס את-כל-יהודים הנמצאים בשישון וצומו עלי ואלתאכלו ואלתשתו שלשת ימים לילה ויום גם-אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל-המלך אשר לא-כדת וכאשר אבדתי אבדתי: (יז) ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר-צוהה עליו אסתר:

2. Esther 4:13 Mordechai said to reply to Esther, "Do not imagine to yourself that you shall escape in the king's house more than all the Judeans. (14) For, if you will indeed remain silent at this time, relief and salvation will arise for the Judeans from another place, but you and your father's house will perish. **Who knows if for a time such as this you attained royalty?**" (15) Esther said to reply to Mordechai:(16) "Go and assemble all the Judeans who are present in Shushan and fast for me. Do not eat and do not drink for three days, night and day. I and my maids, too, will fast so. And thus I will go to the king, against the law. And if I perish, I perish." (17) Mordechai passed, and he did all that Esther had commanded him.

V. When Did Yosef Realize that He Had a Greater Destiny?

In medias res

Parshat Vayeitzei

1. From Birth

Parshat Vayeishev [skip parshat Vayishlach]

2. When his father gives him the coat of many colors
3. During His Youth When Yosef Dreams
4. In the Pit
5. In Beit Potiphar
6. In Prison as a dream interpreter

Parshat Miketz

7. When he is appointed Paroh's viceroy, Paroh's dreams come true and he is successful
8. When his brothers come

Parshat Vayigash

- 9. When he sees Benjamin
- 10. When his brothers do teshuva
- 11. After he reveals himself

Parshat Vayechi

- 12. When he goes back to Israel to bury his father Jacob/Yisrael and passes by the pit

A. When His Father Gave Yosef the Coat of Many Colors

1. בראשית ל"ז:

וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בְרִזְקָנִים הוּא לּוֹ וַעֲשָׂה לּוֹ כְּתֹנֶת פָּסִים :

Bereshit 37:3 (3) And Yisrael loved Yosef more than all his sons because he was a son of his old age, and he made him a long sleeved tunic.

[Footnote #4 in AlHatorah.org ad loc. long sleeved tunic](#) | כְּתֹנֶת פָּסִים – As the phrase appears only here and in Shemuel II 13 (where King David's daughter Tamar also wears a "כְּתֹנֶת פָּסִים"), the meaning of "פָּסִים" is debated, though from context it appears to be a royal garment. Many relate it to the Aramaic "פס" (Daniel 5:5) which refers to a palm. Thus, Bereshit Rabbah suggests a "long-sleeved tunic" (reaching the palm), while Shadal and R. D"Z Hoffmann suggest "a cloak which reached the ankle", noting that this was a sign of grandeur. Alternatively: "embroidered" (Ibn Ezra) or: "multi-colored" (Septuagint, Radak, and see R. Avraham b. HaRambam who explains that perhaps every span of it was a different color). Alternatively, the word refers to the material of which the cloak was made, fine wool (Rashi, comparing it to the word "כרפס", in Esther 1:6).

2. ספורנו בראשית ל"ז: ג ועשה לו כתנת פסים – לאות שיהיה הוא המנהיג בבית ובשדה, כענין "והלבשתי

ככתנתך" (ישעיהו כ"ב: כ"א), וכאמרם זכרונם לברכה: בגדול אחי כי היכי דלשתמען מיליה (בבא בתרא י"א:).

2. Seforno He made for him a Ketonet Pasim a visible sign that Joseph was intended by him to become the leader of all the brothers both at home and in the field. The use of such distinctive clothing to symbolise someone's elevated stature is found also in Isaiah 22,21 "I will dress him (Chilkiyah) in your tunic," where it signals that authority is transferred to the one wearing the appropriate garments. (uniform). The Talmud Baba Kama 11 also confirms that authority is signaled by the attire worn by people possessing it.

B. During His Youth When Yosef Dreams

1. בראשית ל"ז פ' וישב

(א) וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְוָרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :

(ב) אֵלְהָא תַלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בְּרִשְׁבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת־אָחִיו בְּצָאֵן וְהוּא זָעַר אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־

בְּנֵי זֵלְפָה נְשֵׂי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבְתֵּם רָעָה אֶל־אֲבִיָּהֶם :

(ג) וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בְרִזְקָנִים הוּא לּוֹ וַעֲשָׂה לּוֹ כְּתֹנֶת פָּסִים :

(ד) וַיִּרְאוּ אָחִיו כִּי־אֵתּוֹ אֶהָב אֲבִיָּהֶם מִכָּל־אָחִיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַבְּרוֹ לְשָׂלָם :

(ה) וַיַּחֲלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיִּגֵּד לְאָחִיו וַיּוֹסְפוּ עוֹד שָׁנָה אֹתוֹ :

(ו) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיֶהֶם שְׁמַעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי :

(ז) וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאֻלָּמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמְתִי וְגַם־נִצְבָּה וְהִנֵּה תִסְבְּיָנָה אֲלֵמְתֵיכֶם

וַתִּשְׁתַּחֲוֶינּוּ לְאֵלֵמְתִי :

(ח) וַיֹּאמְרוּ לּוֹ אָחִיו הַמְלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מִשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיּוֹסְפוּ עוֹד שָׁנָה אֹתוֹ עַל־חֲלַמְתּוֹ וְעַל־דַּבְּרוֹ :

(ט) וַיִּחַלֵּם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלֹמְתֵי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מְשֻׁתָּחִים לִּי :
 (י) וַיִּסְפֹּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אָחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הַבּוֹא גְבוֹא אֲנִי וְאִמְךָ וְאָחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אֶרְצָה :
 (יא) וַיִּקְנָאוּ־בּוֹ אָחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר :

1. Bereshit 37

- (1) Yaakov dwelled in the land of his father's sojourning, in the land of Canaan.
- (2) These are the descendants of Yaakov. **Yosef was seventeen years old and he would tend the flocks with his brothers; he was an assistant with the sons of Bilhah and the sons of Zilpah, his father's wives.** Yosef brought a bad report regarding them to their father.
- (3) **And Yisrael loved Yosef more than all his sons because he was a son of his old age, and he made him a coat of many colors.**
- (4) His brothers saw that their father loved him more than all his brothers, and they hated him and could not speak peaceably to him.
- (5) Yosef dreamed a dream and he told his brothers, and they hated him even more.
- (6) He said to them, "Listen, now, to this dream that I dreamed.
- (7) Behold, we were binding sheaves in the field and my sheaf rose and even stood erect, and, behold, your sheaves surrounded and bowed down to my sheaf."
- (8) His brothers said to him, "Will you indeed reign over us? Will you indeed rule over us?" And they hated him even more for his dreams and for his words.
- (9) He dreamed yet another dream and recounted it to his brothers, and he said, "Behold, I dreamed another dream, and, behold, the sun, the moon, and eleven stars were bowing down to me."
- (10) He recounted it to his father and his brothers. His father berated him and said to him, "What is this dream you dreamed? Will we really come, I and your mother and your brothers, to bow down to you to the ground?"
- (11) His brothers were jealous of him, **but his father kept the matter in mind.**

2. רש"י בראשית ל"ז:ג בן זקונים – שנולד לו לעת זקנתו ואונקלוס תרגם : בר חכים הוא ליה – כל מה שלמד משם ועבר מסר לו

2. Rashi Bereshit 37:3 A SON OF HIS OLD AGE – for he was born in his old age. However, Onkelos translated: "he was a wise son to him" – all that he had learnt from Shem and Eber he taught him (Bereshit Rabbah 84:8).

3. רש"י בראשית ל"ז:י"א שמר את הדבר – היה ממתין מצפה מתי יבא, וכן : שומר אמונים (ישעיהו כ"ו:ב), וכן : לא תשמור על חטאתי (איוב י"ד:ט"ז) – לא תמתין

3. Rashi 37:11 OBSERVED THE MATTER – He awaited and looked forward to the time when this would come to pass. In the same sense we have (Isaiah 26:2) "that watch (שומר) for faithfulness" (i.e., for the performance of a promise) and (Job 14:16) – "לא תשמור" – which means "you do not wait for my sin".

4. ספורנו בראשית ל"ז:י"א

ואביו שמר – שחשב שיהיה החלום אמתי, והיה מתאווה ומצפה שיתקיים, כאמרם זכרונם לברכה : בכל אדם מתקנא חוץ מבנו ותלמידו (סנהדרין ק"ה :

4. Seforno 37:11 שמר, ואביו שמר, he remembered it because he thought that the dream reflected what would in fact occur. In fact, his father was looking forward to the fulfillment of Joseph's dream. This reflects the statement in the Talmud Sanhedrin 105 that a person may be jealous of everyone except his students and his children.

5. רמב"ן בראשית ל"ז:ג ואיננו נכון בעיני, כי הכתוב אמר שאהב את יוסף מכל בניו בעבור שהוא בן זקונים, וגם כל בניו נולדו לו לזקוניו, והנה יששכר וזבולון אינם גדולים מיוסף רק כשנה או שנתים והנראה בעיני: כי מנהג הזקנים שיקח אחד מבניו הקטנים להיות עמו לשרתו, והוא נשען על ידו תמיד לא יפרד ממנו, והוא נקרא לו בן זקוניו בעבור שישרת לזקוניו. והנה לקח יעקב את יוסף לדבר הזה והיה עמו תמיד, ועל כן לא ילך עם הצאן ברעותם במקום רחוק

5. Ramban Bereshit 37:3

But in my opinion this is not correct for the verse states that Jacob loved Joseph more than all his children because he was the son of his old age, whereas all his children were born to him during his old age! Issachar and Zebulun were not more than a year or two older than Joseph. The correct interpretation appears to me to be that it was the custom of the elders to take one of their younger sons to be with them to attend them. He would constantly lean on his arm, never being separated from him, and he would be called ben z'kunav because he attended him in his old age. Now Jacob took Joseph for this purpose, and he was with him constantly. He therefore did not accompany the flock when they went to pasture in distant places.

C. In the Pit

1. בראשית ל"ז:כ"ד

(כד) וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבְּרֵה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מַיִם:

1. Bereishit 37:24 They took him and threw him into the pit. And the pit was empty; there was no water in it.

2. רש"י בראשית ל"ז:כ"ד

ממשמע שנאמר: והבור רק יודע אני שאין בו מים, מה תלמוד לומר אין בו מים? מים אין בו, אבל נחשים ועקרבים יש בו

2. Rashi 37:24 AND THE PIT WAS EMPTY, THERE WAS NO WATER IN IT – Since it states, "the pit was empty", do I not know that "there was no water in it"? What then is the force of "there was no water in it"? Water, indeed it did not contain, but there were serpents and scorpions in it (Shabbat 22a).

D. In Beit Potiphar

1. בראשית ל"ט:א

וַיֹּסֶף הַיְהוּדִי הַנֶּרְדָּה מִצְרַיִם וַיִּקְנֵהוּ פוֹטִיפָר סֵרִיס פְּרֹעֶה שֶׁר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרַיִם מִיַּד הַיִּשְׁמַעֲלִים אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שָׁמָּה:

(ב) וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרַיִם:

(ג) וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ:

(ד) וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיִּשְׁרֵת אֹתוֹ וַיִּפְקְדֵהוּ עַל־בֵּיתוֹ וְכָל־יֵשׁ לֹ נָתַן בְּיָדוֹ: ... (ט) אֵינְנו גְּדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמְּנִי וְלֹא־חָשַׁד מִמְּנִי מֵאוֹמָה כִּי אִם־אוֹתָךְ בְּאֶשֶׁר אֶת־אֲשֶׁתוֹ וְאִיךָ אֶעֱשֶׂה הַרְעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְחָטָאתִי לְאֱלֹהִים

1. Bereishit 39:1 Yosef had been brought down to Egypt, and Potiphar, Paroh's officer, the chief executioner, an Egyptian man, bought him from the Yishmaelites who had brought him down there. (2) Hashem was with Yosef and **he became a successful man**; and he was in the house of his Egyptian master. (3) His master saw that Hashem was with him and that Hashem made all that he did succeed in his hand. (4) Yosef found favor in his eyes and he served him; and he appointed him over his house, and all he had he gave into his hand...(9) There is no one in this house greater than I, and he did not keep anything from me, except

for you, as you are his wife. How can I do this great evil? I would be sinning against Hashem!"

E. In Prison as a Dream Interpreter

1. בראשית ל"ט:כ

(כ) וַיִּקַּח אֲדֹנָי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בַּיִת הַסֵּהר מְקוֹם אֲשֶׁר־[אֶסְיֶרְגִּי] (אסורי) הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי שָׁם בְּבַיִת הַסֵּהר :
(כא) וַיְהִי הֵאָתִיּוֹסֵף וַיִּט אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חֲזוֹ בְּעֵינָי שֶׁר בַּיִת־הַסֵּהר :
(כב) וַיִּתֵּן שֶׁר בַּיִת־הַסֵּהר בְּיַד־יוֹסֵף אֶת כָּל־הָאֲסוּרִים אֲשֶׁר בְּבַיִת הַסֵּהר וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עוֹשֶׂה :
(כג) אִין שֶׁר בַּיִת־הַסֵּהר רָאָה אֶת־כָּל־מַאֲוָמָהּ בְּיָדוֹ בְּאֲשֶׁר הֵאָתֵנוּ וְאֲשֶׁר־הוּא עוֹשֶׂה הֵאָתֵנוּ מִצָּלִיחַ :

1. Bereshit 39:20

20) Yosef's master took him and placed him in jail, the place where the king's prisoners were imprisoned, and he was there in the jail.

(21) Hashem was with Yosef, and He extended kindness to him and gave him favor in the eyes of the chief jailer.

(22) The chief jailer placed all the prisoners in the jail in the hands of Yosef, and all that needed to be done there, he would do.

(23) The chief jailer did not oversee anything that was in his hand, for Hashem was with him and whatever he did Hashem made succeed.

2. בראשית מ':ח

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חֲלַמְנוּ וּפְתָר אִין אֲתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים פְּתַרְנִים סִפְרוּנָא לִי : ...
(יג) בְּעוֹד | שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פָרְעָה אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִשִּׁיבֵךְ עַל־כַּנְּךָ וְנִתְּנָה כּוֹס־פָּרְעָה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מְשַׁקְּהוּ :
(יד) כִּי אִם־זָכַרְתָּנִי אֲתָךְ כַּאֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ וְעָשִׂיתָנָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל־פָּרְעָה וְהוֹצֵאתָנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה :
(טו) כִּי־גָבַב גְּבֻבְתִּי מֵאַרְץ הָעֵבְרָאִים וְגַם־פָּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאֻמָּה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בְּבוֹר : ... (כג) וְלֹא־זָכַר שֶׁר־הַמִּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ :

2. Bereshit 40:8 They said to him, "We dreamed a dream and there is no one to interpret it." Yosef said to them, "Does not God have interpretations? Please, recount them to me." ...

(13) In another three days Paroh will lift up your head and return you to your post and you will place Paroh's cup into his hand as was your former custom when you were his cupbearer.

(14) But, if you would keep me in mind with you when it will be well with you, please do me a kindness and make mention of me to Paroh and take me out of this house.

(15) For indeed, I was stolen from the land of the Hebrews, and here, too, I did not do anything that **they should have put me into the pit.**" ... (23) And the chief cupbearer did not remember Yosef; he forgot him.

3. רש"י בראשית מ':כ"ג ולא זכר שר המשקים – בו ביום. וישכחהו – לאחר כן. מפני שתלה בו יוסף לזכרו, הוזקק להיות אסור עד שתי שנים, שנאמר: אשרי הגבר אשר שם יימי מבטחו ולא פנה אל רהבים (תהלים מ':ה') – לא בטח על מצרים הקרואים רהב (ישעיהו ל':ז')

3. Rashi Bereshit 40:23 AND THE CHIEF OF THE BUTLERS DID NOT REMEMBER HIM – on that day, וישכחהו AND HE FORGOT HIM – afterwards. Because Joseph had placed his trust in him that he should remember him he was doomed to remain in prison for two years. So it is said (Psalms 40:5) "Happy is the man who makes Hashem his trust and turns not to (רהבים) the

arrogant" – i.e. does not trust in the Egyptians who are called arrogant (Bereshit Rabbah 89:3 cf. Isaiah 30:7).

F. Paroh's Viceroy

1. בראשית מ"א:כ"ה

(כה) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַגִּיד לְפַרְעֹה: ...
(לג) וַעֲתָה יִרְא פַרְעֹה אִישׁ נְבוֹן וְחָכָם וְיִשִּׁיתָהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
(לד) יַעֲשֶׂה פַרְעֹה וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל־הָאֶרֶץ וְחִמַּשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם בְּשִׁבְעַת שָׁנֵי הַשָּׁבַע:
(לה) וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֹכֶל הַשָּׁנָיִם הַטֹּבוֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וַיִּצְבְּרוּ־בָר תַּחַת יַד־פַּרְעֹה אֹכֶל בְּעָרִים וּשְׂמֹרוֹ:
(לו) וְהָיָה הָאֹכֶל לְפָקֶדוֹן לְאֶרֶץ לְשִׁבְעַת שָׁנֵי הָרָעַב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא־תִכְרַת הָאֶרֶץ בְּרָעַב:
(לז) וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי כָּל־עַבְדָּיו:
(לח) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־עַבְדָּיו הֲנִמְצָא כֹּה־אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ:
(לט) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָךְ אֶת־כָּל־זֹאת אֵירָנְבוֹן וְחָכָם כְּמוֹךָ:
(מ) אַתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַל־פִּידִי יִשָּׁק כָּל־עַמִּי רַק הַכֶּסֶף אֲגַדֵּל מִמֶּנִּי:
(מא) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף רְאֵה נִתְתִּי אֶתְךָ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
(מב) וַיִּסַּר פַּרְעֹה אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֶתָּה עַל־יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי־שֵׁשׁ וַיַּשֶּׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל־צַוְאָרוֹ:
(מג) וַיִּרְכַּב אֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְרָאוּ לְפָנָיו אַבְרָהָם וְנִתְנוּן אֹתוֹ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
(מד) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אֲנִי פַרְעֹה וּבִלְעָדִיד לֹא־יָרִים אִישׁ אֶת־יָדוֹ וְאֶת־רִגְלוֹ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
(מה) וַיִּקְרָא פַרְעֹה שְׁם־יוֹסֵף צְפֹנֵת פַּעֲנֹחַ וַיִּתְּנוּ־לוֹ אֶת־אֶסְנַת בַּת־פְּרוּטִי פְרַעַא כַּהֵן אִן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
(מו) וַיִּוָּסֵף בְּרִשְׁלָטִים שָׁנָה בְּעַמְדוֹ לְפָנָי פַּרְעֹה מִלֶּדֶת־מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלְּפָנָי פַּרְעֹה וַיַּעֲבֵר בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

1. Bereshit 41:25 Yosef said, "Paroh's dream is one. What God is to do, He has told Paroh..."

33) And now, let Paroh look for an insightful and wise man and set him over the land of Egypt.

(34) Let Paroh do this: let him appoint overseers for the land and exact a fifth from the land of Egypt during the seven years of plenty.

(35) They will collect all the food from these coming good years, and they will pile up grain under the hand of Paroh, food in the cities, and guard it.

(36) And the food will be a reserve for the land for the seven years of famine that will be in the land of Egypt; and the land will not perish from the famine."

(37) And the matter seemed good in the eyes of Paroh and the eyes of his servants.

(38) Paroh said to his servants, "Can a man like this be found, who has the spirit of God in him?"

(39) Paroh said to Yosef, "After God has made known to you all this, there is none as insightful and wise as you.

(40) You shall be in charge of my house, and by your mouth will all my people be provided for; only by the throne will I be greater than you."

(41) Paroh said to Yosef, "See, I have placed you over all of the land of Egypt."

(42) Paroh removed his ring from his hand and put it on the hand of Yosef, and he clothed him in garments of fine linen and he put the golden chain on his neck.

(43) He had him ride in the chariot of his second-in-command, and they called out before him "kneel down"; and he placed him over all of the land of Egypt.

(44) Paroh said to Yosef, "I am Paroh; without you, no man shall raise hand or foot in all of the land of Egypt."

(45) Paroh called Yosef by the name Tzafenat Paneach and gave him Asenat, daughter of Poti-Phera, priest of On, as a wife. Yosef went out over the land of Egypt.

(46) And Yosef was thirty years old when he stood before Paroh, the king of Egypt. Yosef went out from before Paroh and passed through all of the land of Egypt.

G. When Yosef's Brothers Come

1. בראשית מ"ב:ז (ז) וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וַיִּכְרָם וַיִּתְנַבֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֲתָם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאֵינִי בָאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לְשִׁבְר־אֶפְלַק: (ח) וַיִּכְר יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ: (ט) וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֻמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרַגְלִים אַתֶּם לָרְאוֹת אֶת־עֲרֹנוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם:

1. Bereshit 42:7 Yosef saw his brothers and recognized them, but he acted as a stranger to them and spoke to them harshly. He said to them, "From where have you come?" They said, "From the land of Canaan, to buy food." (8) Yosef recognized his brothers but they did not recognize him. (9) Yosef remembered the dreams that he dreamed about them and he said to them, "You are spies! You have come to see the nakedness of the land!"

2. ר' יוסף בכור שור בראשית מ"ב:ז ויכירם – כי היה מצפה להם שמא יבואו מפני הרעב, כי דרכם של אבות לבא מצרימה מפני הרעב, כמה שנאמר: ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה (בראשית י"ב:י), וכן יצחק עד שהקב"ה אמר לו: אל תרד מצרימה (בראשית כ"ו:ב). והם אינם מצפים שיהיה מלך ויתנכר אליהם – חשב אם אגלה להם עצמי מיד, מפני שהם בושים על שמכרו אחיהם וציערו אביהם, יאמרו לי: שתוק אתה מושבע ועומד שלא תגלה אותנו. ואמר להם קשות ומרגלים אתם, ודחקם עד שהביאו בנימין, ונתן הגביע באמתחתו, ואמר לעכבו לעבד. וכשראה אותם דחוקים, שהיו יראים לחטא {ל} אביהם, גילה עצמו, כי אז ידע שעל כרחם יגלו גם הם, שלא יעכב בנימין.

2. Rabbi Yosef Bechor Shor

HE RECOGNIZED THEM – **Because he was expecting them, maybe they would come because of the famine**, because the way of the patriarchs was to come to Egypt in the face of famine, like it says: "There was a famine in the land and Avram descended to Egypt" (Bereshit 12:10), and so too Yitzchak, until the Blessed Holy One said to him: "Do not go down to Egypt" (Bereshit 26:2). But they did not expect him to be king.

And our Rabbis explained (Bavli Bava Metzia 39b): That they had the signs of a beard at the time of the sale, and [their appearance] did not change to him, but he did not have signs of a beard, and now his beard grew and [his appearance] was changed to them.

HE ACTED AS A STRANGER TO THEM – **He thought, if I reveal myself right away, since they are embarrassed that they sold their brother and pained their father, they will say to me: Be quiet, you are still sworn not to reveal us. And he spoke to them HARSHLY and YOU ARE SPIES, and pressured them until they brought Binyamin, and placed the cup in his satchel, and said he would hold him as a slave. And when he saw them pressured, that they were afraid to sin {to} their father, he revealed himself, because he then knew that against their will they too would reveal, so that Binyamin would not be detained.**

3. Ramban Bereshit 42:9

AND JOSEPH REMEMBERED THE DREAMS WHICH HE DREAMED OF THEM. [That is, he remembered the dreams which he dreamed] concerning them, and now knew that they had been fulfilled, for they had bowed down to him. This is the language of Rashi.

In my opinion, the matter is the reverse. Scripture states that when Joseph saw his brothers bowing down to him, he remembered all the dreams which he had dreamed concerning them and he knew that in this instance, **not one of the dreams had been fulfilled.** He knew that it was inherent in their interpretation that according to the first dream, at first all his brothers would bow down to him, as it says, And, behold, we were binding sheaves, for "we" refers to all eleven of his brothers. The second time, in accordance with the second dream, the sun, the moon and eleven stars would bow down to him. **Now since he did not see Benjamin with them, he conceived of the strategy of devising a charge**

against them so that they would also bring his brother Benjamin to him, in order to first fulfill the first dream. It is for this reason that he did not wish to tell them at this time, I am Joseph your brother, and to say, Hasten and go up to my father, and send wagons, as he did to them the second time, for in that case his father would undoubtedly have come at once. **It was only after fulfillment of the first dream that he told them, I am Joseph your brother, etc., in order to fulfill the second dream. Were it not for this consideration, Joseph would indeed be regarded as having committed a great sin: bringing anguish to his father, leaving him for many days in the position of being bereft and mourning for Simeon and him. Even if it was his intention to cause his brothers minor anguish, how did he not have compassion for his elderly father? But he assigned each to its proper time in order to fulfill the dreams, knowing that they would truly be fulfilled.** Also, the second matter, which he effected against them in connection with the goblet, is not to be interpreted as if his intention was to cause them anguish, but rather because he suspected that they might hate Benjamin as a result of their jealousy of him on account of his father's love for him, just as they were jealous of Joseph. Perhaps Benjamin had sensed that they had harmed Joseph, thus causing a quarrel and hatred to erupt between him and his brothers. **Therefore, Joseph did not wish Benjamin to travel with them until he had tested their love for him, lest they harm him.**

It is to this matter that our Rabbis in Bereshith Rabbah referred when they said: "Rabbi Chiya the son of Rabbi Abba said, 'When you read the entire plea which Judah made in the presence of his brothers, until you reach the verse, Then Joseph could not refrain himself, [you can see that] there was in it an attempt to win the sympathy of Joseph, the sympathy of his brothers, and the sympathy of Benjamin. Joseph's sympathy [would be gained since Joseph would think], 'See how he is ready to give his life for Rachel's children, etc.'"

Similarly I say that all these acts of Joseph are accounted for by his wisdom in the interpretation of the dreams. Otherwise, one should wonder: After Joseph stayed in Egypt for many years and became chief and overseer in the house of a great lord in Egypt, how was it possible that he did not send a single letter to his father to inform him of his whereabouts and comfort him, as Egypt is only about a six-day journey from Hebron? Even if it were a year's journey, out of respect to his father, he should have notified him, in which case even if the ransom of his person would be ever so costly, he would have redeemed him. But it was because Joseph saw that the bowing down of his brothers, as well as his father and all his family, could not possibly be accomplished in their homeland, and he was hoping that it would be effected in Egypt when he saw his great success there. This was all the more so after he heard Pharaoh's dream, from which it became clear to him that all of them were destined to come there, and all his dreams would be fulfilled.

H. When Joseph Sees Benjamin

1. בראשית מ"ג:כ"ט (כט) וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בראמו ויאמר הֲזֶה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלי יחנה בני: (ל) וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא הסדרה ויבך שמה:

1. Bereshit 43:29 (29) He lifted his eyes and saw his brother Binyamin, the son of his mother, and he said, "Is this your youngest brother of whom you spoke to me?" He said, "May God grant you favor, my son." (30) Yosef hurried because he was filled with compassion for his brother and he sought to weep; he went into the room and **wept there.**

I. When the Brothers Do Teshuva

1. בראשית מ"ד:ל"ב

(לב) כִּי עֲבָדְךָ עָרַב אֶת־הַנָּעַר מֵעַם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא אָבִיאֲנֹו אֵלֶיךָ וְחָטַאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים :
(לג) וְעַתָּה יֵשְׁבֶנָּא עֲבָדְךָ תַּחַת הַנָּעַר עֲבָד לְאֲדֹנָי וְהַנָּעַר יַעֲלֶה עִם־אָחִיו :
(לד) כִּי־אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי וְהַנָּעַר אֵינְנוֹ אִתִּי פֶּן אֲרָאָה בְּרַע אֲשֶׁר יִמְצֵא אֶת־אָבִי :
בראשית מ"ה:א וְלֹא־יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנֹּצְצִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאֵו כָּל־אִישׁ מֵעַלְי וְלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ
בְּהַתְנַדֵּעַ יוֹסֵף אֶל־אָחִיו :

1. Bereshit 44:32 (32) For your servant guaranteed the boy to my father, saying, 'If I do not bring him to you, I will have sinned against my father for all time.' (33) Now, let your servant remain as a slave to my master in the boy's stead, and the boy will go up with his brothers. (34) For, how will I go up to my father if the boy is not with me? Lest I see the evil that will find my father!" **45:1** Yosef could not control himself....

VI. When Did Yosef Realize that He Had a Greater Destiny? & When Did He Realize He was a Shaliach Hashem?

Parshat Vayeitzei

1. From Birth

Parshat Vayeishev [skip parshat Vayishlach]

2. When his father gives him the coat of many colors

3. During His Youth When Yosef Dreams

4. In the Pit

5. In Beit Potiphar

6. In Prison as a dream interpreter

Parshat Miketz

7. When he is appointed Paroh's viceroy, Paroh's dreams come true and he is successful

8. When his brothers come

Parshat Vayigash

9. When he sees Benjamin

10. When his brothers do teshuva

11. After he reveals himself

Parshat Vayechi

12. When he goes back to Israel to bury his father Jacob/Yisrael and passes by the pit

VII. Reflection Points and Inflection Points

1. תהלים ק"ז:מ"ג (מג) מִי־חָכָם וַיִּשְׁמֶר־אֱלֹהִים וַיִּתְבּוֹנֶנּוּ חֲסִדֵי ה'

1. Tehillim 107:43 Whoever is wise, let him observe these things, and let them consider the kindnesses of Hashem.

2. R. Moshe Yitzchak Ashkenazi (1821-1898, Italy)

הואיל משה תהלים ק"ז:מ"ג וישמר – מלשון ואביו שמר את הדבר (פרשת וישב) ויעקב ראה והבין שאחי יוסף מקנאים בו וע"כ שלחו להם כעבד לשאול בשלומם, א"כ וישמר ישים לב ויבין, והראיה ויתבוננו שאחרי